

Stimați profesori, dragi colegi,onorată audiență,

Sunt mândră să mă aflu astăzi aici, în primul rând ca absolvent al prestigiosului Colegiu Național “Emil Racoviță” și, în al doilea rând, în calitate de reprezentant al promoției 2014.

Este o adevărată onoare să țin acest discurs și îmi doresc să surprind esența acestor patru ani dacă emoțiile îmi vor permite... Și spun lucrul acesta în cunoștință de cauză, pentru că cel mai mare obstacol în drumul spre succes l-au constituit lipsa de îndrăzneală, sfiala de a protesta sau de a nega, dar acum sunt ferm convinsă că perioada aceasta m-a format în mod corespunzător, reușind dobândirea unei experiențe necesare pentru a izbândi în viață.

Am convingerea că ingredientele succesului nu se referă neapărat la ideea de genialitate, de înzestrare cu anumite însușiri excepționale. De aceea, consider că oricare dintre colegi ar fi putut fi acum în locul meu. Calitățile indubitabile care m-au plasat mereu în primele locuri din ierarhie le-au constituit ambiția, perseverența, dar și capacitatea de a munci în mod constant.

Principalul obiectiv nu l-a reprezentat însă obținerea acestei performanțe. Și este așa, pentru că încă din clasele gimnaziale mi-am format un principiu nestrămutat – conform căruia “educația este ceea ce supraviețuiește după ce toate lecțiile învățate au fost uitate.” Însă fundamentul acesta nu ar fi fost întrutotul suficient, iar reușita astfel obținută a fost condiționată și de spiritul elitist al profesorilor îndrumători, ideea de a fi “cei mai buni” călăuzindu-mă mereu pentru a putea urca pe culmile succesului.

Mărturisesc că nu regret decât puține din lucrurile la care poate am renunțat pe tot parcursul acestui drum al cunoașterii. Da... un drum al cunoașterii în care am învățat să apreciez valoarea și să sancționez aspru mediocritatea, în care am învățat să prețuiesc viața și să iubesc diversitatea. De asemenea, am învățat că nimic nu este imposibil atunci când ai curajul de a-ți transpune idealurile în realitatea existenței tale. Și este așa, pentru că adevăratele înfrângeri nu le constituie nimic altceva decât renunțările la vis.

Pentru cunoștințele asimilate, dar mai ales, pentru toate aceste lecții de viață dobândite și pentru modelul uman insuflat, trebuie să mulțumim scumpilor noștri profesori. Ei sunt cei care ne-au ajutat să creștem din punct de vedere moral și intelectual și care ne-au determinat să parcurgem acești primi pași spre maturitatea, dacă nu, chiar spre desăvârșirea spirituală a fiecăruia dintre noi. Ei sunt cei cărora le datorăm cel puțin un sfert din întregul nostru proces evolutiv ca elevi demni ai acestei școli al cărei țel a fost, este și va fi promovarea excelenței educaționale.

În continuare, doresc să-mi exprim recunoștința pentru toate sfaturile și învățăturile venite din partea membrilor familiei mele, care au ales să-mi fie alături și în această zi a încununării tuturor eforturilor depuse până acum.

Nu în ultimul rând, mulțumesc tuturor colegilor care mi-au fost alături în acești incredibili patru ani de liceu. Fiecare dintre ei și-a lăsat amprenta, într-un anumit fel, și a contribuit, într-o anumită măsură, la asamblarea pieselor care s-au concretizat într-un veritabil puzzle al amintirilor de neuitat.

Închei acest discurs prin a ne ura nouă, celor mai tineri absolvenți racoviștiți, mult succes la examenul de bacalaureat, la cel de admitere, dar mai ales – success deplin la examenul vieții! Și să dea Dumnezeu ca perioadele următoare să ne ofere posibilitatea împlinirii atâtor visuri și idealuri pe care să n-avem timp suficient pentru a le povesti la reîntâlnirea de 10 ani!!!

Ziua acesta mi-a adus satisfacție și responsabilitate pe măsură. De aceea, mă angajez să nu știrbesc onoarea cu care am fost astfel investită! În acest context, îmi permit să citez cuvintele pe care fiecare dintre noi le cunoaște deja – “Eu nu voi fi un om obișnuit, pentru că am dreptul să fiu extraordinar!” .

Vă mulțumesc!

